

Verslag dagtocht naar “Nostalgisch Strijen”

Het regende, het stormde, alle sluizen leken open te staan en van deze dag een “miskoop” te willen gaan maken. Maar in de bus was het droog en warm. Even wachten op laatkomers, maar ze kwamen niet.

Via allerlei sluiptwegen en een stuk snelweg (i.v.m. de tijd) kwamen we om 10.00 uur aan in Strijen. Nostalgisch Strijen waar moeten we dan aan denken? Strijen, een niet al te grote plaats in de Hoeksewaard, ligt aan de noordkant van het Hollandsdiep, dichtbij de in 1940 belangrijke Moerdijkbrug, de verbinding tussen het westen van Nederland en Brabant. Juist die plek, water en brug, hebben een grote rol gespeeld in de geschiedenis van dit stadje.

Dat kwamen we te weten bij onze eerste stop, na de koffie met gebak, in de plaatselijke kerk. Bij binnenkomst konden we drie gebrandschilderde ramen bewonderen. De strijd tegen het water. Elizabeth vloed, watersnood van 1953 en de strijd tegen onze vijand uit 1940 (en ook nog doorlopend naar 1945). In de kerk werd de historie van de kerk uit de doeken gedaan maar ook de rol in de drie eerder genoemde hoogtepunten uit de geschiedenis van Strijen. Na de kerk werd het plaatselijke museum annex smederij bezocht. Ook hier kwam de strijd tegen water en oorlog weer uitgebreid aan de orde.

De lunch (met kroket natuurlijk) werd met veel genoegen gebruikt in een schitterende zaal nabij de kerk. Hij was voortreffelijk. Daarna kon iedereen een ommetje maken in het stadje en zochten we om 13.30 uur de bus weer op.

Hoe was het met de regen en wind? We hebben daar niets van gemerkt, zodra we de bus uitgingen scheen de zon en het geblaas van de wind merkte we niet eens zo druk had iedereen het. Wel werd de bus een aantal keren aan de buitenkant gewassen. Maar regenjassen en paraplu's waren niet nodig.

De gids (Jaap Troost) nam ons mee, via allerlei dijkjes en landelijke wegen, naar de omgeving van Strijen. Hij wist ons precies te vertellen waar huizen voor de watersnood stonden, wie en hoeveel mensen daarin woonden, wat hun lot was in 1953 en wat wel en wat niet op de velden verbouwd kon worden. Op weggetjes waar als fietser zegt we gaan maar achter elkaar rijden bracht onze chauffeur Jan de touringcar veilig, zonder een schrammetje door alle kleine gemeenschappen heen. Juist omdat de geschiedenis van na, zeg maar 1940, bij de meeste van ons nog vers in het geheugen lag, gingen voor ons weer eens de ogen open wat de bewoners in deze omgeving hebben moeten ondergaan.

Om 16.10 uur namen we weer afscheid van onze gids, dronken er een op de gezondheid van de Strijernaren en via allerlei binnen wegen (ho, kijk uit daar heb je twee bierfietsen) vertrokken we om 17.30 uur naar ons diner in partycentrum “Onder de Linden” in Hoovenaar (nooit van gehoord). Volle bak omdat er ook nog een club vogelaars uit Mijdrecht deze locatie uitgekozen hadden. In no-time werden we voorzien van een heerlijk diner en kon de thuisreis beginnen. Om 19.30 uur arriveerde we op een vol Potgieterplein en waren we het over eens dat dit een mooie dag was.

Piet Keek (mevr. Erkamp kon helaas niet mee, zodat men het maar met mijn verslag moet doen)